

РАДИСЛАВ КОНДАКОВ
ЗЕМАН ЗЕБУ

chitanka.info

Имало едно време прочут адепт на име Земан Зебу. Един ден той бил извикан от своя Учител, който решил да му даде важна задача. Той свързал Земан Зебу с 10 нишки на живота, които той трябвало да разкъса.

Учителят му рекъл:

— Знай, че това е важен изпит и само за него ти се роди на земята. Ученико, важно е да го издържиш, но — труден е!

Поклонил се Земан Зебу на своя Учител и веднага се захванал да разреши задачата. Извадил адепта своите ножици и посегнал към първата нишка. Но изведнъж пред него изскочила млада и хубава мома и му рекла:

— Спри, моля те! Майка ми ме изпрати тук на земята да се уча и да работя. И само ти си този, който можеш да ми дадеш живот. Моля те, не ме режи!

Погледнал Земан Зебу младата мома и си казал: „Добре, от мен да мине — няма да режа“.

Пристъпил той към втората нишка и приближил ножицата. Но пред него се появил млад и юначен момък, който му рекъл:

— Моля те, моля те, недей ме режи! Та аз тъкмо срещнах тази красива мома и силно я обикна сърцето ми! Дълго диря истинската любов и ето — тя се появи. Моля те, не ме режи!

Въздъхнал адепта и си помислил: „Какво пък, нали за любов сърцата ни на всички копнеят? И не е ли това смисъла на всеки един живот? Грях ще е да го срежа.“

Оставил втората нишка и хванал третата. Аха да я отреже и видял пред себе си художник с голяма брада, а в ръцете му — четка и бои.

Художникът го погледнал и му казал:

— Остави тази ножица, моля те! Остави я! Аз рисувам своята най-велика картина, толкова велика, че ако ме отрежеш ще лишиш хората от голямо благо. Моля те, не ме режи!

Огледал го хубаво Заман Зебу, почесал се по главата и рекъл. — Ех, добре — рисувай, рисувай...

После се обърнал, хванал здраво четвъртата нишка, отворил ножицата и ето — пред него се появил строг генерал във военна униформа. Той го погледнал и рекъл отсечено:

— Спри! Ти знаеш ли какво правиш? Ако ме срежеш ще провалиш целия ми план за спасение на хората! Остави ме да го изпълня!

Отстъпил крачка назад адепта и плахо кимнал на генерала. Какво пък, рекъл си, изглежда доблестен воин — сигурно ще помогне на хората.

Уловил Земан Зебу петата нишка и пред него изскочил жрец, облечен в тога. Той му рекъл дълбоко и тайнствено:

— О, млади момко! Та нима на Божия слуга ще посегнеш? Ученико, остави да казвам своите молитви и заклинания — те са много важни за хората!

Замислил се нашият адепт, но срещу Божи човек тръгва ли се? Махнал с ръка и пристъпил към шестата нишка. Но от нея се появил мъдрец, с дълга и бяла брада. Мъдрецът казал:

— Приятелю мой, моля те, не ме режи! Аз пиша много ценна книга, дълги години събирам материалите за нея. Тя много ще помогне на хората и ще осветли пътя им. Моля те — остави ме да я напиша!

Поклатил глава адепта и си рекъл — ще го оставя, нали всички към светлината и мъдростта се стремим.

Разтворил ножицата над седмата нишка и тогава пред него изскочил един народен учител. Рекъл му даскалът:

— Моля те, бъди добър и недей режи. Целия си живот аз на децата посветих — да ги уча и просвещавам. И точно когато открих най-великия метод за тяхното възпитание, ти идваш с тези големи ножици! Заради децата — моля те, недей режи!

Земан Зебу нямало какво да каже срещу този довод и оставил нишката.

При осмата пред него се появил един слуга и покорно му се поклонил. После се изправил внимателно и с наведена глава му рекъл:

— О, господарю, аз съм само един покорен слуга. Цял живот съм слугувал, но не го правих добре — лъгах, крадах и не работих. Но сега тъкмо намерих добър господар и искам да му служа — моля те, пощади ме — недей режи!

Смилил се младият адепт и оставил горкия човек да изучава сложното изкуство на службата. Пристъпил към деветата нишка, посегнал и ето — пред него се явил музикант със своята арфа. С мек и мелодичен глас той му рекъл:

— Моля те, недей да режеш! Чудна песен съчиних, с нея зверове укротявам и хора помирявам. Искях с тази песен цялата земя да обиколя и мир да донеса.

Да, няма да режа — помислил си Земан Зебу и хванал последната, десета нишка. Но пред себе си той видял майка, с детенце на ръце.

— Моля те, недей режи! Ако отрежеш нишката ще пострада детето ми! Моля те, смили се!

Потресен, Земан Зебу отстъпил крачка назад и оставил ножицата. Седнал и си рекъл:

— Какво направих, та аз не срязах нито една нишка! Нали Учителят каза да ги разкъсам? Но той каза също, че изпитът е труден! Значи — има уловка! Да, това е задачата — не е трябвало да разкъсам нишките — така щях да причиня само страдания и вреда на хората!

Успокоен, той отишъл при своя Учител.

А Учителят го попитал:

— Ученико мой, разбра ли кои са тези хора, които ти се явиха? Питам те, Земан Зебу, защото ти не разреши задачата, която ти дадох!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.